

Sb., pokud jde o kancelářské pomocné síly bývalého státu uherského.

Veškerá tato ustanovení upravují sice služební poměr oficiantů po stránce materiální, nikde však nelze naléztí ustanovení měnící poměr ten vůbec nebo v určité části v poměr veřejnoprávní. Pozdější citovaná nařízení neobsahují též ničeho, z čehož by bylo lze usuzovati na takovou změnu. Proto dlužno služební poměr kancelářských oficiantů posuzovati dle § 6, odst. 3 nař. z 25. ledna 1914 jako poměr soukromoprávní ve všech vztazích tohoto služebního poměru.

Ustanovení §§ 67 a 68 nař. č. 21/14 ukládají opatření k provedení nařízení a rozhodnutí úřadům administrativním a stanoví, že kancelářskému oficiantu vyhraženo jest právo stížnosti k vyšší instanci.

Vzhledem k vylíčenému právnímu stavu a k tomu, že nelze za to míti, že v témž nařízení by služební poměr kancelářských oficiantů na jednom místě byl charakterisován jako poměr soukromoprávní (§ 6), na jiném pokládán za poměr veřejnoprávní (§§ 67 a 68), sluší ustanovení §§ 67 a 68 vykládati na základě ustanovení § 6 nař. a pohlížeti na ně jako na pozitivní předpis, kterým opatření a rozhodování o soukromoprávním poměru uloženo úřadům veřejné správy.

Jde tu tedy o opatření a rozhodnutí, z nichž podle § 105 úst. listiny volno straně dotčené po vyčerpání opravných prostředků správního řízení dovolati se nápravy pořadem práva.

Jest proto v tomto směru příslušnost nss dle ustanovení § 3 lit. a) zák. o ss vyloučena.

Příslušnost nsss mohla by nastati pouze, kdyby opatřením nebo rozhodnutím správních úřadů bylo kancelářskému oficiantovi znemožněno, aby nastoupil cestu práva.

Stížnost byla proto pro nepříslušnost soudu odmítnuta.

Č. 2898.

Administrativní řízení: * Zní-li rozhodnutí správního úřadu ve prospěch strany, nemůže se tato domáhati obnovy řízení jen k tomu cíli, aby důvody jeho byly doplněny ještě dalšími důvody.

(Nález ze dne 22. listopadu 1923 č. 19.618.)

V ě c: Marie H. v J. (adv. Dr. Frt. Pařez z Dvora Král. n./L.) proti ministerstvu obchodu o obnovu řízení.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: — — —

Stížnost obsahuje v podstatě jediné námitku, že žal. úřad svůj výrok, jímž st-činu žádost za obnovu řízení zamítl, nijak neodůvodnil.

Stížnosti sluší přisvědčiti v tom, že podle všeobecných zásad pro řízení správní platných úřady správní jsou povinny svá rozhodnutí odůvodňovati a opomenutí tohoto požadavku že zakládá vadu řízení.

Nss však zkoumaje, zdali vada ta jest v konkrétním případě vadou podstatnou, musí především uvážiti, způsobila-li neb aspoň mohla-li způsobiti nějakou újmu subjektivním právům stěžující si strany.

V laném případě bylo tedy soudu uvážiti, zda by doplnění min. roz-

hodnutí z 13. prosince 1920 ve směru st-lkou dožadovaném vůbec mohlo býti předmětem nějakého jejího subjektivního nároku.

Na otázku tu lze po názoru soudu odpovědět jen záporně.

Min. rozhodnutím z 13. prosince 1920 bylo petitu st-lčinu v pořadu instančním uplatňovanému vyhověno. St-lka se také nedomáhá změny výroku (enuntiátu) oním rozhodnutím vydaného, nýbrž toliko, aby k odůvodnění rozhodnutí toho připojen byl ještě určitý důvod další. Ale nějaký subjektivní nárok, aby rozhodnutí úřadu správního bylo opatřeno určitým, stranou požadovaným odůvodněním, stranám v řízení administrativním přiznati nelze, a nemůže tudíž odepřením takového doplnění rozhodnutí straně příznivého již podle podstaty věci býti porušeno nějaké subjektivní právo strany.

Nemá-li však žádost strany za doplnění důvodů opory v nějakém právním nároku jejím, pak nemůže býti spatřována podstatná vada řízení ani v tom, jestliže úřad zamítne žádost takovou bez jakéhokoli odůvodnění, při čemž jest lhostejno, zdali odepření bylo vysloveno v řádném řízení instančním (rekursním) nebo ve formě zamítnutí žádosti za obnovu.

Řídě se těmito úvahami zamítl nss stížnost jako neodůvodněnou.

Č. 2899.

Živnostenské právo: I. Udělení neb odepření živnostenské koncese není ponecháno libovůli úřadu, nýbrž jest vázáno na předpoklady živnostenským řádem vytknuté. — II. Kterak jest při udělení koncese hostinské zjišťovati potřebu obyvatelstva?

(Nález ze dne 22. listopadu 1923 č. 19.619.)

V ě c: Měšťanské společenstvo hostinských a výčepníků v P. (adv. Dr. Ant. Trdlica z Prahy) proti zemské správě politické v Praze (za zúčastněnou stranu — adv. Dr. Jos. Sokol z Prahy) o koncesi hostinskou

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro vady řízení.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím zamítla zsp odvolání »Měšťanského společenstva hostinských a výčepníků« v Praze z výměru osp-é na K. V., jímž udělena byla Richardu H., uzenáři, koncese pro živnost hostinskou a výčepnickou v domě čp. . . . »v časových a místních mezích živnosti uzenářské« s oprávněním podávati pokrmy studené a teplé a čepovati pivo a víno.

Jako důvod tohoto rozhodnutí uvedla zsp, že proti udělení této koncese není dle živn. řádu žádných překážek ani námitek.

O stížnosti jmenovaného společenstva proti tomuto rozhodnutí směřující uvážil nss:

Názoru projevenému zástupcem zúčastněné strany ve veřejném ústním líčení, že stížnost ta jest nepřipustná, poněvadž směřuje proti rozhodnutí, jež vydal úřad na základě volného uvážení, nemohl soud přisvědčiti. Neboť nehledě k tomu, že ustanovení § 3 e) zákona z 22. října 1875 č. 36 ř. z. ex 1876 bylo zákonem z 2. listopadu 1918 č. 3 Sb. zru-